

31975L0117

19.2.1975

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

L 45/19

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА
от 10 февруари 1975 година
за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно прилагането на принципа за равно
заплащане на мъжете и жените

(75/117/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 100 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Асамблеята ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽²⁾,

като има предвид, че прилагането на принципа за равно заплащане на мъжете и жените, който фигурира в член 119 от Договора, е неразделна част от създаването и функционирането на общия пазар;

като има предвид, че задължението за осигуряване на прилагането на този принцип, чрез подходящи закони, подзаконови и административни разпоредби е преди всичко на държавите-членки;

като има предвид, че Резолюцията на Съвета от 21 януари 1974 г. относно програмата за социално действие ⁽³⁾, с цел да се постигне, едновременно с подобряването на условията на живот и труд, и балансирано икономическо и социално развитие на Общността, е признала приоритетния характер на действията, които се приемат в полза на жените по отношение на достъпа до трудовата заетост и до професионалната квалификация и развитие, както и по отношение на условията на труд, включително и заплащането;

като има предвид, че е желателно основните закони да бъдат засилени с въвеждането на стандарти, които да имат за цел да улеснят прилагането на практика на принципа за равенството по такъв начин, че всички работници или служители в Общността да могат да бъдат закриляни в тази област;

като има предвид, че продължават да съществуват различия между отделните държави-членки, независимо от положените усилия за прилагане на Резолюцията, приета от конференцията на държавите-членки на 30 декември 1961 г. за равното заплащане на мъжете и жените; и като има предвид, че поради това трябва да се сближат националните разпоредби по отношение на прилагането на принципа за равностойно заплащане,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Принципът на равно заплащане на мъжете и жените, който фигурира в член 119 от Договора, и който е наричан по-нататък „принцип на равно заплащане“, означава премахването на всякаква дискриминация, основана на пола по отношение на всички аспекти и условия, свързани със заплащането за еднакъв труд или за труд с еднаква стойност.

В частност, когато за определянето на възнаграждението се използва система за класификация на професиите, то тази система трябва да се основава на едни и същи критерии както за мъжете, така и за жените и да бъде изградена така, че да изключва всякаква дискриминация, основана на пола.

⁽¹⁾ ОВ С 55, 13.5.1974 г., стр. 43.

⁽²⁾ ОВ С 88, 26.7.1974 г., стр. 7.

⁽³⁾ ОВ С 13, 12.2.1974 г., стр. 1.

Член 2

Държавите-членки въвеждат в националните си правни системи необходимите мерки, за да дадат възможност на всички работници или служители, които смятат че са ошетени, поради неприлагането на принципа на равно заплащане, да предявяват своите претенции по съдебен ред, след евентуалното сезиране на други компетентни органи.

Член 3

Държавите-членки премахват всякаква дискриминация между мъжете и жените, която произтича от законовите, подзаконовите или административните разпоредби, противоречащи на принципа на равно заплащане.

Член 4

Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да може разпоредбите, които фигурират в колективните трудови договори, в скалите на работните заплати или в споразуменията за възнагражденията, или в индивидуалните трудови договори и които противоречат на принципа за равно заплащане, да бъдат или да могат да бъдат обявявани за нищожни, или да могат да бъдат изменени.

Член 5

Държавите-членки предприемат необходимите мерки за закрила на работниците или служителите срещу всяко уволнение, което представлява реакция от страна на работодателя на жалба, подадена в рамките на предприятието или на предприета съдебна процедура, насочени към спазването на принципа на равно заплащане.

Член 6

Държавите-членки предприемат, в съответствие с националните условия и с правните си системи, необходимите мерки за гарантиране прилагането на принципа на равно заплащане. Те осигуряват наличността на ефикасни средства, които позволяват да бъде съблюдаван този принцип.

Член 7

Държавите-членки следят за това мерките, предприети в изпълнение на настоящата директива, както и вече действащите разпоредби в тази област, да бъдат доведени до знанието на работниците или служителите, посредством всички подходящи средства; като например информацията по работните места.

Член 8

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива най-късно до една година от уведомяването и незабавно информират Комисията за това.

2. Държавите-членки предоставят на Комисията текстовете на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, които приемат в областта, уредена от настоящата директива.

Член 9

В срок от две години след изтичането на едногодишния период, предвиден в член 8, държавите-членки предоставят на Комисията цялата необходима информация, с цел да ѝ дадат възможност да изготви доклад относно прилагането на настоящата директива, който да внесе в Съвета.

Член 10

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 10 февруари 1975 година.

За Съвета

Председател

G. FITZGERALD